

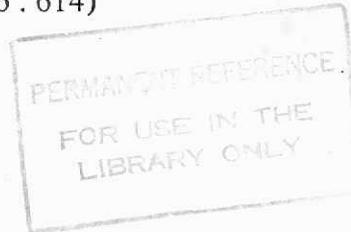
C
491.485
1995

කේ.ඩී කරුණාතිලක විසින් පරිවර්තන කෙටිකතාවල භාෂා රිති

පද්මාණි කාචනා උච්චපත්‍රව

(විහාග අංකය. MPhil/ 95/96 . 614)

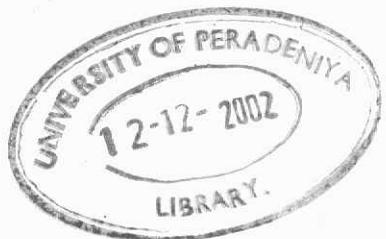
1995/96 අධ්‍යයන වර්ෂයේ

දැඩිනාපති උපාධිය සඳහා

පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයට ඉදිරිපත් කරන

ස්ථාධිත නිබන්ධනය.

(ස්ථාන අඩංගුවාරූපය)

SUMMARY

The first chapter describes the translation and the translator's work. The definition of translation; adaptation; scientific and literary translation and the problems face by the translator.

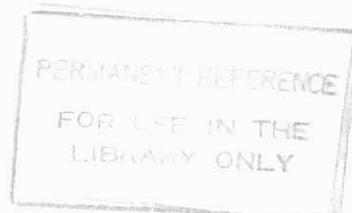
The second chapter, after giving a short biographical description of K.G.Karunatillake, and the list of his translation and original works up to 1997 and the summary of the short stories, selected for the present study

In the third chapter, there is an introduction of pronouns and describes the Sinhala pronouns used by the translator. Second person pronouns, third person indefinite pronouns , collective pronouns and describing about the pronouns omission, substitution and addition and addition according to the cultural identity.

Complementation, simple and complex sentences ,clauses, non-finite verbal phrases, ie: conditional, absolute ,focus verbal clauses, and indicative the imperative constructions have been discussed relevant to scope of this study in this 4th chapter.

In the fifth chapter definition dialogues in the short story and how the language dialogues differ according to the dialects and how the translator treated those differences. Social conversation , child language, monologues, emotional expressions, reduplications, colloquial expression and slang and the language style of translator in his works are discussing in this chapter.

The chapter sixth deals with the proverbs, idiomatic expressions, maxims, emotional expressions; adjectives, simile and metaphors, in the narratives and how the translator treated them and whether the translator's language is appropriate or not is explained in details.

සාරාංශය

පරිවර්තන කාර්යය හා පරිවර්තනකයාගේ කාර්ය හාරය පිළිබඳව පළමු පරිවිශේදයෙන් විස්තර වේ. පරිවර්තන කාර්යය හැඳින්වීම, අනුවර්තන, ගාස්ට්‍රිය කානී පරිවර්තනය හා ප්‍රබන්ධ පරිවර්තනය විස්තර කෙරෙන අතර, පරිවර්තනකයා විසින් සැලකිලිමන් විය යුතු ක්‍රියා මාත්‍ර හා, මහුව මූහුණ දීමට සිදුවිය හැකි ගැවැලු පිළිබඳ ව මෙහි කරුණු දැක්වේ.

දෙවන පරිවිශේදයෙන් කේ.පී. කරුණාතිලකයන් ගැන හා 1997 වසර වන විට මූදණය වී කිවුණු, මහු ලිපු හා පරිවර්තනය කළ ග්‍රන්ථ පිළිබඳව නම් වශයෙන් දැක්වේ. මහු විසින් පරිවර්තන කෙටිකතා සංග්‍රහයන්හි ඇතුළන් කෙටිකතා ලැයිස්තුව ද තෝරාගන් කෙටිකතාවල කතා සාරාංශ ද මෙහි ඇතුළන් ය.

සවිනාම පිළිබඳ කෙටි හැඳින්වීමක් සමඟ, පරිවර්තනකයා සවිනාම හාවිනා කර ඇති ආකාරය තෙවන පරිවිශේදයෙන් විස්තර වේ. විශේෂයෙන් මධ්‍යම පුරුෂවාචී සවිනාම ද, ප්‍රථම පුරුෂවාචී අතියමාර්පය, සර්වාර්ථ සවිනාම පිළිබඳව ද පිංහල හාජාවේ සංස්කෘතික අනනුතා ලක්ෂණ පදනම් කරගනීමින්, මූල ග්‍රන්ථයේ සවිනාම ඉවත් කිරීම, ආදේශ කිරීම හා එක් කිරීම සිදු වී ඇති අපුරු ද මෙහි විස්තර වේ.

සිව්වන පරිවිශේදයේදී, ඇතුළු වාක්‍යාංශ අධ්‍යාහාරයෙන් ඇඟවෙන වාක්‍ය, සරල හා සංකීර්ණ වාක්‍ය, වාක්‍යාංශ, උපවාක්‍ය අසමාපක ක්‍රියා මූලක වාක්‍යාංශ සේ අසම්හාවා ක්‍රියා රුප, පුවි ක්‍රියාන්ත වාක්‍යාංශ, අවධාරණ ක්‍රියා ප්‍රයෝග ආදිය දැක්වෙන අතර, සමාපක ක්‍රියා ප්‍රයෝග සේ විධාන වාක්‍ය, ප්‍රශ්න වාක්‍ය, ආයි වාක්‍ය හා තෙශකාලික ක්‍රියා පිළිබඳ ව සේවා අදාළ පරිදි අධ්‍යයනයට ලක්වේ.

කෙටිකතාවක සංවාද හාවිනය පිළිබඳ හැඳින්වීමක් ද සමඟ උපහාණ ලක්ෂණ මත සංවාද හාජා ව්‍යවහාර වෙනස් හා පරිවර්තනකයා ඒ පිළිබඳ ව සැලකිලිමන් වූ අපුරු පස්වන පරිවිශේදයෙන් විශ්‍රාජන කෙරේ. සමාජය වශයෙන්, සංවාද හාවිනය, ලමා හාජා, ආන්ම හාජා, හාවි ප්‍රකාශන, පුගල පද හා ජන වහරේ යෙදුම්, සංවාදවල යෙදී ඇති ආකාරය එම කාර්යයේ දී පරිවර්තනකයාගේ හාජා ගෙවිය ද මෙහි විමසුමට ලක් කෙරේ.

හයවන පරිවිශේදයේදී . ප්‍රස්තාව පිරුළු, කියමන්, ඉහි වැකි, ආස්ත්‍රොපදේශ ආදිය යෙදීම, වාච්‍යාර්ථයට අමතර ව සංස්කෘතිය හා බැඳුණු පද, සිදුම් අර්ථ ප්‍රහේද, හාවාන්මක ප්‍රකාශන, අනුකරණ ගබ්ද, පුගල පද හා ද්වින්ව පද හාවිනය, විශේෂණ පද, සංස්කෘතිය සමඟ බැඳු වූ නාම හා ක්‍රියා, උපමා හා රුපක, ආදිය පරිවර්තන කෙටිකතාවල යෙදී ඇති ආකාරය පරිවර්තනකයාගේ ගැනුරු, සංස්කෘතා පද යෙදීමේ ගෙවිය ඉහන ලක්ෂණ කෙරෙහි බලපා ඇති අපුරු ද සාකච්ඡා කෙරේ.

